

Яна Язова
Кошмар

Аз зъзна и лаят ме ледени тръпки.
Извиках — и никакъв звук!
Не дебне ли някой? — Страхливите стъпки
Безшумно отекват се тук.

Огризани пръсти в коси ми се вплитат.
Кой... кой е за мен? Глава се сковала, гърди не туптят.
Тамянени пари ме цяла облитат —
и устни сковани уста ще допрат!...

Аз гасна... Нощ непрогледна ли вече настана?
Извиках... и тежи ми клепки се вдигат от сън.
Лениво там някъде бие камбана —
опява ли някого нейният звън?